

Sygn. akt I C 2034/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Daria Ratymirska

Protokolant: p. o. prot. sęd. Barbara Podruczna

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2019 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) F. w G.

przeciwko W. L.

o zapłatę 553,85 zł

oddala powództwo.

(...)

UZASADNIENIE

(...) F. w G. wniósł w dniu 13.08.2018r. pozew przeciwko W. L. o zapłatę kwoty 553,85 zł, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11.08.2018r. do dnia zapłaty, tytułem spłaty pożyczki, zaciągniętej przez pozwaną, na podstawie umowy, zawartej w dniu 16.06.2017r. z (...) sp. z o.o. w W.. W uzasadnieniu powód podał, że nabył wierzytelność na podstawie umowy z dnia 4.07.2017r. Umowa została wypowiedziana i z dniem 30.07.2018r. kwota stała się wymagalna. W jej skład wchodzi kwota 344,46 zł, tytułem niespłaconego kapitału udzielonej pożyczki, kwota 7,22 zł, tytułem odsetek umownych do dnia wypowiedzenia, kwota 20,36 zł, tytułem odsetek umownych w wysokości odsetek maksymalnych, naliczonych od przeterminowanych rat kapitałowych w trakcie obowiązywania umowy pożyczki oraz naliczonych od dnia następnego po wypowiedzeniu umowy pożyczki do dnia sporządzenia pozwu, kwota 181,81 zł, tytułem pozostałej, niespłaconej części opłaty operacyjnej, naliczonej zgodnie z warunkami umowy.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana wniosła o oddalenie powództwa, zarzucając nieistnienie roszczeń powoda, brak wymagalności roszczeń i brak skutecznego nabycia dochodzonej wierzytelności przez powoda. Podniosła, że powód nie wskazał konkretnych postanowień umowy, naruszonych przez pozwaną, nie przedłożył żadnych dokumentów rozliczeniowych, które potwierdzałyby opóźnienie w płatnościach. Ponadto nie wykazał istnienia wymagalności roszczenia, nie wskazał żadnego postanowienia umownego, który stanowiłby o terminie zwrotu pożyczki. Pozwana zaprzeczyła, że powód wypowiedział umowę i – z dniem 30.07.2018r. - dochodzone roszczenie stało się wymagalne. Zarzuciła, że powód nie przedłożył dowodu nadania ani doręczenia pozwanej wypowiedzenia umowy ani też wezwania do zapłaty. Podniosła nadto, że powód nie wykazał skutecznego nabycia wierzytelności, nie przedłożył dowodu w postaci umowy cesji wierzytelności.

Sąd ustalił:

W dniu 16.06.2017r. pozwana zawarła z (...) sp. z o.o. w W. umowę pożyczki ratalnej, nr (...), w kwocie 1000 zł, zobowiązując się do spłaty kwoty 1605 zł (w tym prowizja w kwocie 549,96 zł, odsetki w kwocie 55,04 zł), w terminie do 16.06.2018r., w 12 miesięcznych ratach po 133,75 zł. Umowa przewidywała, że niespłacenie pożyczki zgodnie z harmonogramem rat spowoduje powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane będą odsetki za opóźnienie (§ 7 pkt 1). Umowa mogła być wypowiedziana ze skutkiem natychmiastowym m.in. w razie braku spłaty w terminie lub powstania zaległości w spłacie w wys. odpowiadającej dwóm ratom (§ 9 pkt 2a).

Dowód:

umowa pożyczki ratalnej nr (...) (k-21 i nast.)

W piśmie z dnia 16.04.2018r. Kierownik Departamentu B. (...) w Kancelarii (...) S.A. z/s we W. A. Z., skierowanym do pozwanej, działając w imieniu „aktualnego pożyczkodawcy” zawarł informację o braku „wpłaty na poczet zaległości, której termin płatności przypadał na dzień 16.03.2018r.”, wynikającej z umowy pożyczki nr (...), zawartej w dniu 16.06.2017r. Wezwał do wpłaty zaległej kwoty do dnia 26.04.2018r.

Dowód:

pismo z dn. 16.04.2018r. (k-37)

W piśmie z dnia 15.05.2018r. Kierownik Departamentu B. (...) w Kancelarii (...) S.A. z/s we W. A. Z., skierowanym do pozwanej, działając w imieniu „aktualnego pożyczkodawcy” zawarł informację o zaległości w spłacie zapadłych rat pożyczki nr (...), zawartej z (...) sp. z o.o. w W. (w kwocie 135,24 zł z terminem płatności na dzień 16.03.2018r., w kwocie 135,21 zł z terminem płatności na dzień 16.04.2018r.). Wezwał do uregulowania zaległości w kwocie 270,45 zł, do dnia 25.05.2018r., pod rygorem wypowiedzenia umowy i postawienia w stan wymagalności całej pozostałej do spłacenia kwoty pożyczki.

Dowód:

pismo z dn. 15.05.2018r. (k-39-40)

W piśmie z dnia 14.06.2018r. Kierownik Departamentu B. (...) w Kancelarii (...) S.A. z/s we W. A. Z., skierowanym do pozwanej, działając w imieniu „aktualnego pożyczkodawcy” zawarł oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki, z powodu nieuregulowania zaległości w kwocie 408,68 zł.

Dowód:

pismo z dn. 14.06.2018r. (k-41)

W piśmie z dnia 31.07.2018r., skierowanym do pozwanej, A. Z., działając jako pełnomocnik w imieniu (...) F. w G., zawarł informację o przelewie wierzytelności w kwocie 551,83 zł, w wyniku umowy z dnia 4.07.2017r. zawartej z (...) sp. z o.o. w W..

Dowód:

pismo z dn. 31.07.2018r. (k-43).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu, z uwagi na brak legitymacji procesowej czynnej.

Zgodnie z przepisem art. 353§1 kc, zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno – gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego (art. 354§1 kc). Dłużnik

obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania (art. 471 kc). Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), a wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509§1 i 2 kc). Wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481§1 kc).

Odpowiedzialność kontraktowa znajduje zastosowanie w stosunkach między wierzycielem i dłużnikiem, którzy są stronami określonego stosunku zobowiązaniowego (art. 471 kc). Dłużnik nie wykonuje zobowiązania, jeżeli przez swoje zachowanie nie doprowadzi do osiągnięcia przez wierzyciela określonej kontraktem korzyści. Ciężar dowodu istnienia przesłanek odpowiedzialności kontraktowej, w świetle art. 6 k.c., spoczywał na stronie powodowej, która swoje żądanie zapłaty oparła na dołączonej umowie pożyczki. Z pozostałych dokumentów, przedłożonych przez powoda, tj. pism autorstwa A. Z., można wywnioskować, że postawił pozwanej zarzut nienależytego wykonania zobowiązania, poprzez brak zapłaty co najmniej dwóch rat pożyczki nr (...), zawartej z (...) sp. z o.o. w W. - w kwocie 135,24 zł z terminem płatności na dzień 16.03.2018r., i w kwocie 135,21 zł z terminem płatności na dzień 16.04.2018r. W sytuacji, gdy zachowanie się dłużnika w wykonaniu zobowiązania ma polegać na daniu lub czynieniu, przeprowadzenie przez wierzyciela dowodu na fakt niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, o ile nie jest niemożliwe, to na pewno jest bardzo utrudnione. Dlatego w takich sytuacjach przyjmuje się, że to dłużnik, broniąc się przed zarzutem niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, powinien przedstawić dowód spełnienia świadczenia (art. 462 – 463 kc). W rozpoznawanej sprawie pozwana nie wykazała, że spełniła świadczenie zgodnie z w.w. umową, jak również nie wykazała, że niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności (art. 471 kc w zw. z art. 6 kc). Zarazem jednak brak było podstaw do uwzględnienia powództwa, skoro powód nie wykazał swojej legitymacji procesowej.

Poza dowodem na istnienie ważnego zobowiązania o określonej treści, w stosunku do którego czyni dłużnikowi zarzuty jego naruszenia, strona powodowa powinna była wykazać nabycie wierzytelności (przelew) od podmiotu, który zawarł z pozwaną przedmiotową umowę pożyczki. Tymczasem twierdzenia powoda, zawarte w pozwie, w tym zakresie pozostały gołosłowne (art. 509 kc w zw. z art. 6 kc).

Słuszne były ponadto zarzuty pozwanej, co do braku dowodów nadania lub doręczenia pozwanej w.w. pism – wypowiedzenia umowy, wezwania do zapłaty, zawiadomienia o cesji wierzytelności, nie można zatem domniemać, że zawarte tam oświadczenia doszły do pozwanej w taki sposób, że mogła zapoznać się z ich treścią (art. 61 kc). Wskazać przy tym należy, że dokumenty prywatne stanowią jedynie dowód tego, że osoba, która je podpisała złożyła oświadczenie o takiej treści (art. 245 kpc), nie korzystają z domniemania prawdziwości zawartych w nich twierdzeń.

Niezależnie od powyższego należało zwrócić uwagę, że strona powodowa nie wskazała precyzyjnie sposobu wyliczenia żądanej kwoty, konkretnych terminów, w których wyliczyła odsetki, wysokości odsetek, co uniemożliwiło weryfikację jej twierdzeń przez Sąd. Nie wykazała również podstawy do naliczenia kwoty 181,81 zł, żądanej tytułem „pozostałej, niespłaconej części opłaty operacyjnej”.

Z powyższych względów, powództwo podlegało oddaleniu.